LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO

2025-05-21 Nr. 429-101
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) interesams atstovaujančio advokato Y. Y. kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. birželio 19 d. nutiko eismo įvykis, kurio metu pareiškėjo valdomas automobilis *Audi A4* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*) žiedinėje sankryžoje susidūrė su ta pačia kryptimi važiavusiu B. B. vairuojamu automobiliu *Kia Ceed* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*). Per eismo įvykį buvo apgadinti abiejų automobilių (dešinysis – pareiškėjo automobilio, kairysis – automobilio *Kia Ceed*) šonai. Vairuotojai į eismo įvykio vietą iškvietė policijos pareigūnus, tačiau galiausiai patys užpildė eismo įvykio deklaraciją, joje automobilio *Kia Ceed* vairuotoja savo parašu nurodė prisiimanti atsakomybę už padarytą žalą. Apie įvykį buvo informuotas automobilio *Kia Ceed* valdytojos civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudęs draudikas. Gautos informacijos pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimą.

Draudikas, įvertinęs tai, kad jam yra žinoma mažiausia apie 15 eismo įvykių, kuriuose dalyvavo pareiškėjas, ir turėdamas įtarimų, jog įvykiai sukeliami tyčia, taip apgaulės būdu gaunant draudimo išmokas, 2023 m. rugpjūčio 7 d. kreipėsi į prokuratūrą dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo. Draudiko pareiškimo pagrindu Vilniaus apygardos prokuratūros Vilniaus apylinkės prokuratūros 4-ajame skyriuje buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 182 straipsnio 1 dalį[1]. 2024 m. liepos 8 d. prokuroro nutarimu (toliau – nutarimas) ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas nenustačius veikos, turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.

2024 m. rugpjūčio 7 d. draudikas raštu informavo pareiškėją priėmęs sprendimą nemokėti draudimo išmokos. Sprendime draudikas, be kita ko, nurodė, kad nutarime teigiama, jog išlieka pagrįstos abejonės dėl eismo įvykio aplinkybių ir galimo jų tyčinio sukėlimo, bei nurodoma, kad draudikas turi įstatymo garantuotas galimybes savo interesus ginti civilinės teisės priemonėmis. Anot draudiko, ištyrus eismo įvykio aplinkybes, įvertinus nuotraukas iš eismo įvykio vietos, jose matomą automobilių padėtį ir jų sugadinimus galima teigti, kad abu automobiliai judėjo panašiu greičiu, taip pat kad automobilis *Kia Ceed* jau buvo visiškai įvažiavęs į antrąją eismo juostą, o pareiškėjas staiga pasuko vairą į dešinę šalia važiuojančio automobilio link. Draudikas darė išvadą, kad eismo įvykis nutiko dėl paties pareiškėjo veiksmų, ir informavo baigiąs žalos administravimą.

2024 m. rugsėjo 5 d. pareiškėjas (per atstovą) pateikė draudikui pretenziją dėl priimto sprendimo ir prašė jį motyvuoti bei pateikti žalos bylos duomenis ir nutarimą. Pretenzijoje nurodyta, kad, draudikui priėmus sprendimą nemokėti draudimo išmokos, pareiškėjas imsis visų įmanomų priemonių, įskaitant kreipimąsi į teismą dėl draudimo išmokos priteisimo. Atsakydamas į pretenziją, draudikas pakartotinai pateikė 2024 m. rugpjūčio 7 d. raštą ir persiuntė žalos bylos medžiagą.

[1] Baudžiamojo kodekso 182 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tas, kas apgaule savo ar kitų naudai įgijo svetimą turtą ar turtinę teisę, išvengė turtinės prievolės arba ją panaikino, baudžiamas viešaisiais darbais arba bauda, arba laisvės apribojimu, arba areštu, arba laisvės atėmimu iki trejų metų.

Draudikui priėmus pareiškėjo netenkinantį sprendimą, pastarasis kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu įvertinti draudiko sprendimą ir įpareigoti išmokėti jam draudimo išmoką. Kreipimesi teigiama, kad draudikas, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką, nenurodė jokių pagrįstų argumentų ir įrodymų. Anot pareiškėjo, iš eismo įvykio deklaracijos matyti, kad draudžiamasis įvykis įvyko, kai į žiedą įvažiuojantis automobilis *Kia Ceed* nepraleido pareiškėjo automobilio. Į eismo įvykio vietą buvo iškviesti policijos pareigūnai, kurie padėjo supildyti eismo įvykio deklaraciją, jokių tyčinių pareiškėjo veiksmų nebuvo nustatyta. Tai, kad nėra jokių objektyvių ir neginčytinų pareiškėjo tyčią pagrindžiančių duomenų, patvirtinta ir nutarime.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė besilaikąs pozicijos, jog sprendimas nepripažinti įvykio draudžiamuoju pagal su automobilio *Kia Ceed* valdytoja sudarytą civilinės atsakomybės draudimo sutartį yra pagrįstas. Anot draudiko, vien eismo įvykio deklaracijos užpildymo faktas (ir vieno iš vairuotojų atsakomybės pripažinimo pažymėjimas joje) nesuponuoja draudiko pareigos pripažinti eismo įvykio draudžiamuoju. Spręsdamas, ar eismo įvykio dalyvio pripažinta atsakomybė už padarytą žalą tinkamai nustatyta, draudikas turi įsitikinti, kad šio fakto pripažinimas atitinka įvykio aplinkybes ir nėra pareikštas dėl apgaulės, smurto, grasinimo, suklydimo ar siekiant nuslėpti tiesą. Draudiko teigimu, teismų praktikoje taip pat pripažįstama, kad negalima suabsoliutinti iš draudėjo, naudos gavėjo ir (arba) nukentėjusiojo trečiojo asmens gautos informacijos ir (arba) tik ja apsiriboti. Be to, praktikoje yra įtvirtinta ir draudiko teisė nesivadovauti eismo įvykio deklaracijoje išreikštu atsakomybės prisiėmimu, kai nustatoma objektyviai priešinga informacija.

Draudikas paaiškino žalos administravimo metu kreipęsis į automobilio *Kia Ceed* vairuotoją. Ši paaiškino, kad prieš įvykį į žiedą įvažiavusi iš Lazdynų mikrorajono pusės ir judėjusi žiedu, kai į kairįjį automobilio šoną atsitrenkė pareiškėjo automobilis. Draudiko teigimu, *Kia Ceed* vairuotoja nurodė nemaniusi, jog yra kalta dėl eismo įvykio, tokios pozicijos ji teigė besilaikiusi ir atvykus policijos pareigūnams, tačiau šie, anot vairuotojos, liepė pripažinti kaltę. Teikdama paaiškinimus ikiteisminiame tyrime automobilio *Kia Ceed* vairuotoja taip pat nurodė, kad nesijaučia kalta, nes buvo jau gerokai nuvažiavusi žiedu ir nuotraukose matyti, jog jau buvo ties išsukimu iš žiedo į Žemųjų Panerių mikrorajoną.

Draudikas paaiškino, kad, kilus abejonių dėl įvykio aplinkybių, tyrimą vykdė draudiko žalų tyrimo grupės vadovas, kuris atlikęs modeliavimą, atitinkamus skaičiavimus ir įvertinęs sugadinimus nustatė, jog pagrindinė eismo įvykio priežastis buvo pareiškėjo, o ne automobilio *Kia Ceed* vairuotojos veiksmai. Draudiko vertinimu, eismo įvykio palikti pėdsakai leidžia daryti išvadą, kad automobiliai susidūrė, kai pareiškėjo automobilis staigiai keitė kryptį. Be to, atlikti matavimai rodo, kad automobilio *Audi A4* vairuotojas galėjo gerai matyti kliūtį (kitą automobilį), ją stebėti, į ją reaguoti, išvengti eismo įvykio, tačiau to nedarė ir susidūrimo metu pasuko automobilio vairą dešinėn, kito automobilio link.

Atsiliepime draudikas papildomai nurodė, kad pareiškėjo vairuojami automobiliai yra nukentėję mažiausiai 15 eismo įvykių metu ir toks įvykių dažnumas nėra normalus ir įprastas. Be to, draudiko administruotose žalose eismo įvykiai dažnai buvo įvykę tomis pačiomis aplinkybėmis, t. y. automobiliams rikiuojantis, pareiškėjui pasivejant ir kliudant tariamo kaltininko automobilį ar kitaip sukeliant avarinę situaciją. Anot draudiko, susidaro įspūdis, kad atskiruose įvykiuose vairuotojas imasi veiksmų ne jiems išvengti, bet priešingai – susidurti su kliūtimi.

Pasisakydamas dėl ikiteisminio tyrimo nutraukimo, draudikas nurodė, jog ši aplinkybė savaime nesuponuoja išvados, kad draudikas įvykį turėtų pripažinti draudžiamuoju. Anot draudiko, įrodinėjimo standartas baudžiamojoje ir civilinėje teisėje skiriasi, taigi asmens veiksmai gali nesukelti teisinių padarinių baudžiamosios teisės prasme, tačiau gali sukelti tokius teisinius padarinius civilinės teisės prasme. Be to, baudžiamasis procesas yra grindžiamas abejonių nebuvimo standartu, o civiliniai ginčai nagrinėjami remiantis tikėtinumo taisykle.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų

vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju ir draudimo išmokos mokėjimo.

Siekiant išspręsti pareiškėjo ir draudiko ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas pagrįstai nusprendė, kad nebuvo nustatytos būtinos automobilio Kia Ceed *valdytojos civilinės atsakomybės už pareiškėjui per eismo įvykį padarytą žalą sąlygos, ir atsisakė mokėti pareiškėjui jo patirtą žalą atlyginančią draudimo išmoką.*

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (TPVCAPDĮ) ir šio įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės[2] (toliau – Taisyklės) ir kt.).

Draudimo išmoka TPVCAPDĮ nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalis).

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygos, pagrindai ir bendrieji žalos atlyginimo principai nustatyti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (Civilinio kodekso 6.246 straipsnis), žalą (Civilinio kodekso 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis) ir kaltę (Civilinio kodekso 6.248 straipsnis). Nenustačius nors vienos iš šių sąlygų, jos taikyti nėra pagrindo.

Taip pat svarbu pažymėti, jog TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo, kurio nuostatos taikomos ir TPVCAPDĮ reglamentuojamiems teisiniams santykiams (jei TPVCAPDĮ nenustato kitaip), 98 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamojo įvykio buvimu.

Atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą ir ginčo šalių nurodytas aplinkybes, akcentuotina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl pareiškėjo automobilio apgadinimų atsiradusią žalą, kiltų, jei būtų nustatytos visos transporto priemonės *Kia Ceed* vairuotojos civilinės atsakomybės sąlygos.

Pažymėtina, kad teisės aktų pagrindu būtent draudikui yra suteikti įgaliojimai atlikti žalų, atsiradusių dėl su transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu susijusių įvykių, administravimą, aiškintis tokių įvykių aplinkybes ir padarytos žalos dydį. Nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi būti vadovaujamasi eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija arba šio dokumento skaitmenine kopija, elektronine eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes (TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis).

Pagal Taisyklių 38 punktą, atsakingas draudikas priima sprendimą dėl išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, kuriais įrodomas draudžiamojo įvykio faktas, eismo įvykio metu padarytos žalos aplinkybės, eismo įvykio dalyvių atsakomybė ir kt. Pagal Taisyklių 51 punktą, draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas už žalos padarymą asmuo, draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis.

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, administruodamas žalą, gavo eismo įvykio deklaraciją ir transporto priemonių apgadinimų nuotraukas, taip pat automobilio *Kia Ceed* vairuotojos paaiškinimą apie įvykį. Surinkęs duomenis, draudikas kreipėsi į teisėsaugos institucijas su pareiškimu dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo. Remdamasis surinktais duomenimis (įskaitant nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą ir jame nurodytą informaciją), draudikas sprendė, kad automobilio *Kia Ceed* vairuotoja nėra atsakinga už įvykį, t. y. jai nekilo civilinė atsakomybė. Vis dėlto pareiškėjas su draudiko sprendimu nesutiko ir iš esmės reikalavo vadovautis eismo

[2] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 „Dėl Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių patvirtinimo".

įvykio deklaracija, kurioje atsakinga už eismo įvykį nurodyta automobilio *Kia Ceed* vairuotoja, bei joje nurodytomis eismo įvykio aplinkybėmis. Taip pat pareiškėjas prašė atsižvelgti į tai, kad ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas, t. y. nebuvo įrodyta, jog eismo įvykis sukeltas tyčiniais pareiškėjo veiksmais.

Atsižvelgiant į ginčo aplinkybes, pažymėtina, kad dėl eismo įvykio deklaracijos įrodomosios reikšmės yra išsamiai pasisakęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, kuris, vertindamas eismo įvykio deklaracijos langelio[3] „Patvirtinu, jog esu atsakingas (-a) už padarytą žalą" užpildymą, konstatavo, kad teisiniu reguliavimu dėl eismo įvykio fiksavimo nesiekiama įpareigoti asmenis sudaryti juos teisiškai įpareigojančiai saistantį susitarimą dėl civilinės atsakomybės sąlygų nustatymo. Minėto langelio užpildymas iš esmės reiškia eismo įvykio dalyvių subjektyvų įvykio aplinkybių įvertinimą, t. y. eismo įvykio dalyvių nuomonės pateikimą. Teismo vertinimu, atsižvelgiant į tai, kad eismo įvykis nėra kasdienė situacija ir eismo įvykio dalyviai įprastai būna streso būsenos, nebūtų pagrįsta reikalauti, jog jie iš karto po eismo įvykio atliktų veiksmus, kuriais būtų sukuriamos, pakeičiamos ar panaikinamos civilinės teisės ir pareigos.

Minėtoje nutartyje kasacinis teismas taip pat nurodė, kad teisinis reguliavimas, viena vertus, suponuoja, jog, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo draudikui sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir siekiant nustatyti eismo įvykio aplinkybes bei atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją (jo, kaip kaltininko, atsakomybę), eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas. Kita vertus, teisinis reguliavimas neatleidžia draudiko nuo pareigos ištirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti.

Kasacinio teismo vertinimu, eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, nors ir yra pagrindinis, tačiau nėra vienintelis dokumentas, esantis pagrindu draudikui spręsti apie aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti[4].

Todėl, jei draudikui kyla abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių, atsižvelgdamas į įvykį, eismo įvykio deklaracijoje nurodytą informaciją ar kitas aplinkybes (pavyzdžiui, kai eismo įvykio deklaracijoje nurodytos aplinkybės nesutampa su kitomis aplinkybėmis ar informacija), jis privalo išsamiai ištirti eismo įvykio aplinkybes, siekdamas nustatyti draudžiamojo įvykio faktą, pasekmes ir draudimo išmokos dydį. Tokie atvejai apima ir situacijas, kai kyla abejonių dėl eismo įvykio dalyvių eismo įvykio deklaracijoje pateiktos nuomonės dėl eismo įvykio kaltininko (pavyzdžiui, kai iš žinomų aplinkybių kyla abejonių dėl to, ar vairuotojai tinkamai interpretavo Kelių teismo taisyklių[5] (KET) reikalavimų pažeidimus) ir kt.

Ginčo aplinkybių kontekste atkreiptinas dėmesys ir į Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros tarnybos parengtą poziciją dėl eismo įvykio deklaracijoje išreikšto asmens atsakomybės už eismo įvykio metu padarytą žalą pripažinimo įrodomosios vertės. Joje konstatuota, kad atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas yra itin reikšmingas tais atvejais, kai po eismo įvykio tam tikras jo aplinkybes sunku objektyviai nustatyti. Pozicijoje eismo įvykio deklaracija taip pat apibrėžta ne kaip besąlygiškai eismo įvykio aplinkybes ir atsakomybę patvirtinantis dokumentas, o kaip dokumentas, kuriame nurodytos aplinkybės gali būti paneigtos. Taigi, teisinis reguliavimas pripažįsta galimybę paneigti eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente nurodytą informaciją, jeigu tam yra pakankamai objektyvių duomenų.

Atsižvelgiant į teisinį reguliavimą ir jo taikymo praktiką, darytina išvada, kad pareiškėjo ir automobilio *Kia Ceed* vairuotojos užpildyta eismo įvykio deklaracija nėra neginčijamas ir vienintelis įrodymas, sprendžiant dėl įvykio kaltininko, ir atsakomybės prisiėmimas pildant deklaraciją savaime nesukelia teisinių pasekmių. Šis dokumentas vertinamas kartu su kitais bylos duomenimis.

Iš bylos duomenų matyti, kad darydamas išvadą, jog civilinė atsakomybė už eismo įvykio metu pareiškėjo patirtą žalą automobilio *Kia Ceed* vairuotojai nekilo, draudikas rėmėsi jos paaiškinimu apie eismo įvykį ir eismo įvykio deklaracijos užpildymo aplinkybes, nuotraukomis iš

[3] Teismas vertino rašytinės, o ne elektroninės eismo įvykio deklaracijos turinį. Elektroninėje deklaracijoje pateikiamas informacijos blokas „Kaltininkas", kuriame pildomi atsakomybę už įvykį prisiimančio asmens duomenys.

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018.

[5] Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 „Dėl Kelių eismo taisyklių patvirtinimo".

įvykio vietos, kuriose matomi automobilių apgadinimai, pareiškėjo eismo įvykių istorija, taip pat draudiko eksperto atliktu tyrimu, kurio metu prieita prie išvados, jog automobilių susidūrimą lėmė būtent pareiškėjo veiksmai, taip pat nutarimu nutraukti ikiteisminį tyrimą, kuriame pateikti eismo įvykiuose su pareiškėju dalyvavusių asmenų paaiškinimai bei pateikiama nuomonė, kad kyla pagrįstų abejonių dėl su pareiškėju susijusių eismo įvykių aplinkybių.

Remiantis automobilio *Kia Ceed* vairuotojos paaiškinimu, ji važiavo žiedu „nuo Lazdynų pusės", kai į ją atsitrenkė automobilis *Audi A4*. Vairuotoja nurodė, kad buvo prispausta ir negalėjo atidaryti durų, be to, buvo šoko būsenos, nes labai išsigando, buvo stiprus smūgis, jautė skausmus. Paaiškino, kad į įvykio vietą buvo iškviesta policija, atvykę pareigūnai įvertino, jog ji pati ir kalta dėl eismo įvykio, tačiau, vairuotojos teigimu, ji su tuo nesutiko, nes jau važiavo žiedu. Nepaisant to, anot vairuotojos, pareigūnai liepė pripažinti, kad yra kalta, todėl ji, nors ir nesuvokė, kas vyksta, ir negalėjo adekvačiai vertinti situacijos, prisiėmė kaltę. *Kia Ceed* vairuotoja nurodė nesijaučianti kalta, nes buvo jau gerokai pavažiavusi žiedu, ir nuotraukose matyti, kad yra link „Žemųjų Panerių išsukimo".

Taigi, automobilio *Kia Ceed* vairuotoja neneigė, kad ji eismo įvykio deklaracijoje pasirašė prisiimanti atsakomybę už padarytą žalą, tačiau kartu nurodė, jog tai padarė ne savo valia, o būdama streso būsenos ir paraginta policijos pareigūnų. Kaip minėta, teisė eismo įvykio dalyviams užpildyti eismo įvykio deklaraciją nereiškia, kad tai padarydami asmenys sudaro įpareigojantį susitarimą (pareiškimą) dėl civilinės atsakomybės taikymo. Todėl, nors automobilio *Kia Ceed* vairuotojos po eismo įvykio nurodytos aplinkybės ir subjektyvus aplinkybių vertinimas savaime nereiškia, kad ji nėra atsakinga už eismo įvykį arba kad už jo metu padarytą žalą yra atsakingas pareiškėjas, pateikta informacija papildo bendrą ginčo byloje vertinamų įrodymų visumą ir rodo priešingą, nei nurodyta eismo įvykio deklaracijoje užpildant langelį „Patvirtinu, jog esu atsakingas (-a) už padarytą žalą", eismo įvykio aplinkybių vertinimą.

Taip pat svarbu pažymėti, kad draudiko pareiškimo pagrindu[6] prokuratūroje buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl svetimo turto ir (arba) turtinės teisės įgijimo apgaulės būdu[7]. Pareiškėjas ikiteisminiame tyrime buvo apklaustas kaip specialusis liudytojas, t. y. asmuo, kuris apklausiamas apie savo paties galimai padarytą nusikalstamą veiką. Nors ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas nenustačius veikos, turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių, tačiau sutiktina su draudiku, jog civilinio ir baudžiamojo proceso paskirtis bei taikymo taisyklės iš esmės skiriasi. Skirtingi procesų tikslai lemia ir skirtingą įrodinėjimo standartą: civiliniame procese vadovaujamasi tikėtinumo principu[8], o baudžiamajame procese asmens kaltė turi būti įrodyta neabejotinai, laikantis *in dubio pro reo* principo, reiškiančio, kad visos nepašalintos abejonės aiškinamos kaltinamojo naudai[9].

Taigi, pats faktas, kad ikiteisminis tyrimas tam tikro asmens atžvilgiu buvo nutrauktas, nereiškia, jog jam negali kilti neigiamos teisinės pasekmės civilinės teisės prasme, nagrinėjant su baudžiamojo proceso metu vertintomis aplinkybėmis susijusį individualų civilinį ginčą. Nagrinėjant civilinį ginčą nėra privaloma besąlygiškai vadovautis ikiteisminio tyrimo išvadomis, o sprendimas dėl civilinių teisinių pasekmių gali būti priimamas savarankiškai, įvertinus faktines aplinkybes pagal civilinio proceso taisykles. Tai patvirtina ir pats nutarimas, kuriame nurodyta, kad draudikas turi visas įstatymo garantuotas galimybes ginti savo interesus civilinės teisės priemonėmis.

Pažymėtina ir tai, kad teisės aktai nedraudžia ikiteisminio tyrimo metu surinktų duomenų naudoti kaip įrodymų civiliniame procese[10]. Lietuvos banko vertinimu, nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą nurodyta informacija, ypač duomenys apie pareiškėjo dalyvavimą eismo įvykiuose, jų kiekį, įskaitant draudiko, automobilio *Kia Ceed* vairuotojos ir kitų eismo įvykių

---

[6] Byloje turimi duomenys patvirtina, kad į policiją su rašytiniu prašymu įvertinti eismo įvykio aplinkybes kreipėsi ir pati pareiškėja.

[7] Pagal Baudžiamojo kodekso 182 straipsnio 1 dalį.

[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. kovo 23 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-63-381/2022.

[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. birželio 12 d. nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-315/2012.

[10] Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 177 straipsnio 1 dalimi, įrodymai civilinėje byloje yra bet kokie faktiniai duomenys, kuriais remiantis konstatuojama, kad yra aplinkybių, pagrindžiančių šalių reikalavimus ir atsikirtimus, ir kitokių aplinkybių, turinčių reikšmės bylai teisingai išspręsti, arba kad jų nėra. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, faktiniai duomenys nustatomi šiomis priemonėmis: šalių ir trečiųjų asmenų (tiesiogiai ar per atstovus) paaiškinimais, liudytojų parodymais, rašytiniais ir daiktiniais įrodymais, apžiūrų protokolais, ekspertų išvadomis, nuotraukomis, vaizdo ir garso įrašais, padarytais nepažeidžiant įstatymų, ir kitomis įrodinėjimo priemonėmis.

dalyvių paaiškinimus, yra reikšminga sprendžiant tarp šalių kilusį ginčą.

Visų pirma, svarbu akcentuoti automobilio *Kia Ceed* vairuotojos ikiteisminio tyrimo metu pateiktus paaiškinimus. Vairuotoja, be kita ko, nurodė, kad, jai būnant Savanorių pr. žiedo vidurinėje juostoje, į ją atsitrenkė automobilis *Audi A4*. Nutarime, aprašant vairuotojos apklausą, nurodyta: *„Įvažiuodama į žiedą ji įsitikino, kad jai iš kairės pusės nėra kliūčių, automobilio Audi A4 nematė, matomumui jai niekas netrukdė. Iš kur atvažiavo minimas Audi A4 automobilis ir kokiu greičiu ji nematė, pajuto tik smūgį į priekines vairuotojo pusės dureles. Patyrė šoką, labai išsigando, į medikus dėl įvykio nesikreipė. Išlipti iš savo automobilio ji negalėjo, nes šalia buvo prisispaudęs automobilis Audi A4. Vairuotojas neprisistatė ir per langą pasakė „aš buvau žiede" į ką ji jam atsakė, kad irgi buvo žiede. Vėliau vairuotojas paklausė ar ji iškvies policiją, jai atsakius, kad taip, liko savo automobilyje. [...] Kol atvažiavo policijos pareigūnai ji buvo savo automobilyje, pareigūnai atvyko maždaug po valandos. Atvykę pareigūnai pirma pabendravo su Audi A4 vairuotoju, vėliau ji jiems papasakojo savo įvykio versiją. [...] Toliau pareigūnai apžiūrėjo eismo juostas žiede ir pasakė, kad dėl eismo įvykio ji yra kalta. Ji nesutiko, tačiau pareigūnai ją toliau bandė įtikinti, kad ji yra kalta. Bandė jiems aiškinti, kad ji buvo žiede, tačiau jai buvo pasiūlyta pildyti deklaraciją."* Remiantis ikiteisminio tyrimo metu *Kia Ceed* vairuotojos pateiktais paaiškinimais vertintina, kad pildydama eismo įvykio deklaraciją, taip pat ir po įvykio, vairuotoja nemanė, jog jį sukėlė, o atsakomybę eismo įvykio deklaracijoje prisiėmė paraginta pareigūnų.

Paties pareiškėjo paaiškinimai apie eismo įvykį nutarime aprašyti gana trumpai. Jis paaiškino, jog jam važiuojant žiedu į jo valdomą automobilį iš Lazdynų mikrorajono pusės įvažiavo automobilis *Kia Ceed*. Daugiau duomenų apie įvykio mechanizmą ar eismo įvykio deklaracijos pildymo aplinkybes nenurodyta, todėl nutarime pateiktų eismo įvykio dalyvių liudijimų nepakanka tam, kad būtų galima daryti patikimas išvadas dėl vairuotojų atsakomybės ir sumodeliuoti įvykio aplinkybes (vairuotojų veiksmus prieš susidūrimą bei jų ir žalos priežastinį ryšį).

Kita vertus, nutarime yra kitų nagrinėjamam ginčui reikšmingų duomenų. Pavyzdžiui, remiantis nutarimu, įskaitant jame pateiktus draudiko žalų tyrimo eksperto paaiškinimus, pareiškėjas itin dažnai patenka į eismo įvykius, vien draudikas yra išmokėjęs 10 draudimo išmokų dėl įvykių, kuriuose dalyvavo pareiškėjas, o Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro duomenų bazėje yra duomenų apie 11 eismo įvykių, kurių metu pareiškėjas vairavo savo tėvui priklausančius automobilius. Draudiko ekspertas taip pat nurodė, kad jam yra žinoma apie dar 5 įvykius, kurie nepateikti biuro duomenų bazėje. Jų metu pareiškėjas taip pat vairavo jam nepriklausančius automobilius. Pažymėtina, kad atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas pateikė duomenis apie 15 jam žinomų eismo įvykių, nutikusių nuo 2015 m. gruodžio iki 2023 m. birželio 19 d. (ginčo eismo įvykio), kuriuose dalyvavo pareiškėjas. Ikiteisminio tyrimo metu draudiko ekspertas paaiškino, kad vieno įvykio metu pats pareiškėjas buvo kaltas dėl įvykio, dėl dviejų įvykių aplinkybių abejonių nekilo, tačiau dėl septynių, kurie aptariami ikiteisminio tyrimo metu, kilo įtarimų. Remiantis draudiko eksperto paaiškinimais, draudikas vertino, kad likę 7 įvykiai galėjo būti sukelti tyčia, t. y. pačiam pareiškėjui inicijuojant susidūrimus arba sąmoningai jų neišvengiant.

Įvertinus ikiteisminio tyrimo metu gautus liudytojų (eismo įvykių metu su pareiškėju susidūrusių automobilių vairuotojų ir (arba) automobilių savininkų) paaiškinimus taip pat matyti, kad dar 4 eismo įvykių dalyviai (vairuotojai) nurodė, jog nors atsakomybę už padarytą žalą dėl, formaliai vertinant, galimai padarytų KET pažeidimų (visais atvejais dėl to, kad nepraleido pareiškėjo automobilio) jie prisiėmė, tačiau faktiškai buvo sunku suprasti, iš kur atsirado pareiškėjo automobilis (prieš atlikdami manevrus, kurių metu įvyko susidūrimai, vairuotojai nurodė nematę pareiškėjo automobilio ir buvo įsitikinę, jog manevrus atlikti saugu). Teikdami paaiškinimus ikiteisminio tyrimo metu vairuotojai taip pat nurodė, kad pareiškėjas galėjo išvengti susidūrimo, galimai važiavo didesniu greičiu, nei leistina, ar privažiavo itin greitai, prieš susidūrimą galėjo padidinti greitį ir pan. Pažymėtina, kad, remiantis aptartų eismo įvykių žinomomis aplinkybėmis ir turimais duomenimis apie ginčo eismo įvykį, galima įžvelgti ir panašų susidūrimų modelį. Nors šie įrodymai nelaikytini tiesioginiais, tačiau gali būti reikšmingi vertinant pareiškėjo reikalavimą dėl kito eismo įvykio, ypač jei ir jame kita šalis ginčija savo kaltę ir kyla abejonių dėl susidūrimo aplinkybių, o šios yra panašios į kitų eismo įvykių, kurių dalyviai teigė abejoję dėl savo atsakomybės.

Byloje taip pat pateikta 2025 m. vasario 5 d. draudiko žalų tyrimo grupės vadovo – žalų eksperto M. M. – parengta Ekspertinė pažyma (toliau – Ekspertinė pažyma), kurioje įvertintos

eismo įvykio aplinkybės, pateikiamos įžvalgos dėl galimo įvykio mechanizmo, įvertinamas automobilių apgadinimų suderinamumas ir jų atsiradimo mechanizmas, kitos įvykio aplinkybės. Ekspertinėje pažymoje teigiama, kad pagal vairuotojų nurodomas ir užfiksuotas aplinkybes eismo įvykis įvyko automobiliui *Kia Ceed* įvažiavus į žiedinę sankryžą iš Tūkstantmečio g. ir važiuojant žiedo antrąja eismo juosta, kai į jo kairįjį šoną atsitrenkė automobilis *Audi A4*.

Ekspertinėje pažymoje pateikiama automobilių padėties po eismo įvykio nuotrauka, taip pat, atsižvelgiant į joje matomą vaizdą, pateikiama iliustracija, kurioje yra kelio vietos, kurioje įvyko susidūrimas, nuotrauka iš oro su pažymėtomis transporto priemonių padėtimis po susidūrimo ir jų judėjimo kryptimis, bei teigiama, kad iš automobilio padėčių po susidūrimo ir ikiteisminio tyrimo medžiagos galima daryti išvadą, jog automobilis *Kia Ceed* prieš susidūrimą važiavo žiedo antrąja eismo juosta, o automobilis *Audi A4* rikiavosi iš trečiosios į antrąją. Anot draudiko eksperto, automobilio *Audi A4* galinis kairysis ratas po susidūrimo buvo nevisiškai įvažiavęs į antrąją eismo juostą.

Įvertinęs Ekspertinėje pažymoje pateiktas automobilių apgadinimų nuotraukas, ekspertas nurodė, kad susidūrimo metu buvo sąlyginai stipriai deformuotos automobilio *Kia Ceed* priekinės kairiosios durelės ir tokia deformacija gali susiformuoti tik kontaktiniam objektui (šiuo atveju – automobiliui *Audi A4*) judant iš kairės į dešinę. Kaip pažymi ekspertas, tą patvirtina ant automobilio *Audi A4* priekinio dešiniojo sparno susiformavusios deformacijos, kurių kryptis yra iš dešinės į kairę, automobilio išilginės ašies atžvilgiu. Toliau teigiama, kad ant automobilio *Kia Ceed* priekinių kairės pusės durelių liko daugiasluoksnis automobilio *Audi A4* priekinio rato pėdsakas, nežymiai ištęstas automobilio *Kia Ceed* priekio link. Šis požymis, draudiko eksperto teigimu, rodo, kad automobilių judėjimo greitis susidūrimo metu buvo labai panašus, automobilis *Audi A4* judėjo šiek tiek greičiau už *Kia Ceed*. Taip pat Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad priekinėje automobilio *Kia Ceed* dalyje rato padangos pėdsakas yra intensyvesnis nei galinėje, o toks pėdsakas gali susiformuoti *Audi A4* vairuotojui pasukus vairą automobilio *Kia Ceed* link. Ekspertas, remdamasis aprašytais susiformavusių apgadinimų požymiais, priėjo prie išvados, kad susidūrimo metu automobilis *Audi A4* ganėtinai staigiai judėjo iš kairės į dešinę automobilio *Kia Ceed* link, ir tai, draudiko eksperto teigimu, atitinka įtarimus, jog automobilio *Audi A4* vairuotojas sukėlė eismo įvykį, atlikdamas staigų manevrą į dešinę.

Ekspertinėje pažymoje taip pat aprašyti ir atlikti kinematiniai skaičiavimai. Ekspertas paaiškino, kad nuo įvažiavimo į žiedinę sankryžą iki sustojimo vietos automobilis *Kia Ceed* nuvažiavo apie 30 metrų atstumą, t. y. susidūrimo metu jau buvo visiškai įvažiavęs į žiedą, pagrindine gatve iki susidūrimo (vertinant techniniu požiūriu pagrįstą judėjimo režimą) judėjo apie 4 sekundes. Eksperto skaičiavimais, jeigu automobilis *Audi A4* važiavo leistinu greičiu (ne didesniu nei 50 km/h), tai tuo metu, kai *Kia Ceed* įvažiavo į sankryžą, jis turėjo būti apie 48 metrų atstumu iki susidūrimo vietos. Anot draudiko eksperto, visas automobilio sustabdymo kelias, važiuojant 50 km/h greičiu ir efektyviai stabdant, yra 30 metrų, taigi *Audi A4* vairuotojas galėjo išvengti eismo įvykio, jeigu būtų laiku mažinęs automobilio greitį arba nemanevravęs iš kairės į dešinę, be to, tokiomis aplinkybėmis jam net ir nebūtų reikėję visiškai sustoti, pakaktų tik sumažinti automobilio greitį. Eksperto vertinimu, *Audi A4* vairuotojo veiksmai ir buvo pagrindinė sąlyga įvykiui kilti, nes jis netinkamai manevravo arba nesiėmė priemonių susidūrimui išvengti, o versija, kad eismo įvykį jis sukėlė tyčia, labai tikėtina, nes prieš susidūrimą automobilis judėjo iš kairės į dešinę. Be to, pažymėta, kad administruojant žalą nebuvo nustatyta jokių duomenų, rodančių, kad *Kia Ceed* vairuotojos veiksmai prieštaravo KET reikalavimams ir sąlygojo šio eismo įvykio kilimą.

Ekspertinė pažyma, Lietuvos banko vertinimu, parengta pakankamai išsamiai, išvados pagrįstos nuotraukomis ir objektyviais skaičiavimais, taip pat grindžiamos specialiomis techninėmis žiniomis ir praktine eismo įvykių žalų administravimo patirtimi. Pažymoje pateikti paaiškinimai yra logiški, argumentuoti ir neprieštarauja kitiems byloje esantiems duomenims, todėl ji laikytina svarbiu įrodymu, leidžiančiu spręsti apie tikėtiniausias įvykio aplinkybes.

Įvertinus nuotraukas iš įvykio vietos, Ekspertinėje pažymoje pateiktus paaiškinimus apie automobilių sugadinimų atsiradimo aplinkybes bei skaičiavimus, kokiu atstumu automobilis *Audi A4*, važiuodamas leistinu greičiu, turėjo būti į sankryžą įvažiuojančio automobilio *Kia Ceed* atžvilgiu, ir kitus duomenis, manytina, kad eismo įvykio deklaracijoje nurodyti duomenys apie automobilio *Kia Ceed* vairuotojos atsakomybę yra objektyviai paneigti. Iš nuotraukų ir draudiko paaiškinimų galima daryti išvadą, jog labiau tikėtina, kad automobiliai susidūrė ne dėl automobilio *Kia Ceed*, o dėl automobilio *Audi A4* vairuotojo veiksmų, nes automobilio *Kia Ceed* kairiojo šono apgadinimų pobūdis rodo, jog kitas automobilis suko šio automobilio kairiojo šono

link, t. y. automobilis *Audi A4* buvo sukamas į dešinę ir dėl to priekinis ratas paliko atitinkamų požymių turinčių apgadinimų. Atsižvelgiant į tai, kad susidūrimo metu automobilis *Kia Ceed* turėjo būti šiek tiek toliau nei automobilis *Audi A4*, nes būtent pastarasis dešiniu priekiniu kampu trenkėsi į automobilio *Kia Ceed* šoną, o ne automobilis *Kia Ceed* priekine ar šonine dalimi į automobilį *Audi A4*, toks veiksmas analogiškoje situacijoje laikytinas nelogišku ir pavojingu eismo saugumui.

Taip pat pažymėtina, kad, atsižvelgiant tiek į susidūrimo mechanizmą, pagrįstą automobilių apgadinimų ypatumais, tiek į draudiko eksperto pateiktus skaičiavimus, leistinu greičiu važiavęs pareiškėjas bet kokiu atveju būtų turėjęs pakankamai laiko pastebėti į tą pačią eismo juostą įvažiuojantį automobilį ir imtis veiksmų eismo saugumui užtikrinti, tačiau to nedarė ir susidūrė su kitu automobiliu. Be to, atkreiptinas dėmesys ir į pateiktas nuotraukas, kuriose eismo įvykio vieta matoma iš oro, bei nuotraukas, kuriose užfiksuoti po įvykio susidūrimo vietoje stovintys abu automobiliai. Nuotraukoje iš oro matyti, kad eismas susidūrimo vietoje yra organizuojamas taip, jog kairiau susidūrimo vietos atsiranda papildoma eismo juosta, kuri, atsižvelgiant į tai, kad pirmiau buvusia kairiausia žiedinės sankryžos juosta važiavo pareiškėjo automobilis, turėjo būti laisva. Taigi, jeigu automobilis *Kia Ceed* būtų buvusi kliūtis pareiškėjo automobiliui, tai jis galėjo susidūrimo išvengti automobilį nukreipdamas kairiau. Iš automobilių padėčių po susidūrimo taip pat matyti, kad automobilis *Kia Ceed* yra visiškai įvažiavęs į antrąją eismo juostą, o pareiškėjo automobilis, net ir automobiliams sustojus po susidūrimo, kairės pusės dalimi iš dalies kerta kelio horizontalųjį žymėjimą, žymintį eismo juostų ribas sankryžoje (KET 3 priedo 1.7 papunktis). Papildomai įvertinus tai, kad automobiliams po susidūrimo buvo reikalingas tam tikras atstumas iki visiško sustojimo, manytina, jog pareiškėjas prieš susidūrimą turėjo važiuoti ir dar šiek tiek giliau savo eismo juostoje iki jos susiliejimo su eismo juosta, kurioje važiavo automobilis *Kia Ceed.* Tai taip pat suteikia objektyvų pagrindą abejoti dėl galimo šio automobilio vairuotojos veiksmų neteisėtumo (pavyzdžiui, KET pažeidimų) ir civilinės atsakomybės taikymo.

Kaip minėta, civilinėje teisėje faktų įrodomumo problema spręstina remiantis vadinamąja tikėtinumo taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką, nenustatyta, jog išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą civiliniame procese galima daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus[11].

Įvertinus bylos duomenų visumą, manytina, kad draudikas pagrįstai priėjo prie išvados, jog automobilio *Kia Ceed* vairuotojos civilinės atsakomybės sąlygos (Civilinio kodekso 6.246–6.249 straipsniai) nebuvo nustatytos ir civilinė atsakomybė jai nekilo. Nors automobilio *Kia Ceed* vairuotoja pasirašė eismo įvykio deklaracijos langelyje, kuriame įrašomas su atsakomybe už žalą sutinkančio eismo įvykio dalyvio parašas, tačiau kiti žalos bylos duomenys suteikia pakankamą ir objektyvų pagrindą šia aplinkybe nesiremti. Labiau tikėtina, kad eismo įvykis kilo dėl paties pareiškėjo, o ne automobilio *Kia Ceed* valdytojos veiksmų, todėl draudiko sprendimas nepripažinti įvykio draudžiamuoju pagal su automobilio *Kia Ceed* valdytoja sudarytą civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį laikytinas pagrįstu, o pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą[12].

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų

[11] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

[12] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis